

„Niby wszystko jak było...”

autor: Tomasz Kwiatkowski

Zwr. 1

Niby wszystko jest tak, jak było
Z tym, że wzrusza mnie, co drażniło
To, co drażniło
Niby wszystko jest tak, jak było
Z tym, że wzrusza mnie, co drażniło
To, co drażniło

Bridge

Świat skończył się – nagle
Gwiazdy spadały z nieba
Czemu trafiło na mnie?
Teraz już wiem, że potrzeba
Nieustannych końców świata, żeby wzrastać

Ref.

Po nocy wstaje dzień
W bólach człowiek rodzi się
Czemu świat widzi noc, widzi ból, mrok – i tylko to?
Jak pistacje czekoladą zalewałem słońcą stwórczą moc
Zatapiałem Bożą moc

Epilog

Niby wszystko tak, jak było
ale wzrusza, co drażniło
Teraz wzrusza

Zwr. 2

Niby wszystko jest tak, jak było
Z tym, że wzrusza mnie, co drażniło
To, co drażniło
Niby wszystko jest tak, jak było
Z tym, że wzrusza mnie, co drażniło
To, co drażniło

Bridge

Miało być pod kontrolą
Pewne, ubezpieczone
A stało się niewolą
Strachem przed tym, co słone
Jak cukierek w bombonierce – żadnych gorzkich łez!

Ref.

Po nocy wstaje dzień
W bólach człowiek rodzi się
Gniewne serce widzi noc, widzi ból, mrok – i tylko to
Próbujemy zalukrować słów prawdziwych sól
Miłosierdzie Boże wróć...

Epilog

Niby wszystko tak, jak było
ale wzrusza, co drażniło
Teraz wzrusza